

Tầm Quan Trọng của Các Mối Quan Hệ Đúng Đắn

Thư giảng dạy
bởi Derek Prince

Theo lẽ tự nhiên, để có một bàn giao hưởng, chắc chắn bạn phải có hai thứ: một bản nhạc và một nhạc trưởng. Trong lĩnh vực thuộc linh cũng vậy, để có sự hòa hợp, bạn cũng cần hai điều này. Bản nhạc chính là ý muốn của Đức Chúa Trời; nhạc trưởng chính là Đức Thánh Linh.

Trong Ma-thi-ơ 18:19, chúng ta đọc: “nếu hai người trong các con hiệp ý với nhau ở dưới đất”. Từ Hy Lạp dùng cho “hiệp ý” chính là từ gốc của từ “hòa tấu”. Điều này không chỉ đơn thuần là sự đồng thuận về mặt trí óc, mà là sự hòa hợp, hiệp nhất. Đó là khi hai hay nhiều người được kết hợp trong cùng một tâm linh. Khi con người đến với nhau trong cùng một tâm linh, trong sự hòa hợp, đồng thuận với ý muốn của Đức Chúa Trời như được Đức Thánh Linh bày tỏ, thì bất cứ điều gì họ cần đều có thể nhận được. Đây là một

lời hứa có thật, nhưng bạn phải đáp ứng các điều kiện của nó.

Đôi khi có người nói với tôi: “Người anh em Prince ơi, hãy cùng nhau hiệp ý. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho người này.” Thình thoảng tôi cảm thấy ngỡ ngàng vì tôi nghĩ đó chỉ là một sự giả vờ hời hợt và sẽ không đem lại kết quả. Sự hiệp ý không chỉ đơn giản là nói: “Chúng ta hiệp ý.” Sự hiệp ý là khi chúng ta hòa hợp với nhau trong Thánh Linh, và khi chúng ta đạt đến sự hòa hợp thuộc linh thật sự này, không ai có thể chống lại chúng ta. Chính vì lý do đó, ma quỷ sẽ làm mọi cách trong quyền lực của nó để ngăn cản các tín hữu đến được nơi này, và nó đã phần lớn thành công với vô số người xưng mình là Cơ Đốc nhân.

Tôi tin rằng tôi sẽ không làm bạn ngạc nhiên khi nói rằng Hội Thánh, tức là thân thể của Đấng Christ, không phải là một tổ chức thuộc về thế gian. Nói chung, các tín hữu thường cảm thấy có bồn phận hoặc bị thúc đẩy phải lập ra một hình thức tổ chức nào đó để liên kết với nhau nhằm đạt đến sự hiệp nhất. Tuy nhiên, thực tế là điều này không tạo ra loại hiệp nhất mà Đức Chúa Trời muốn cho thân thể của Chúa Giê-xu Christ.

Dưới thời Cựu Ước, Đức Chúa Trời đã gặp một vấn đề lớn với dân Ngài là Y-sơ-ra-ên. Ngài đã bày tỏ chính mình là Đấng không thể được mô tả đầy đủ qua bất kỳ bức chân dung, hình ảnh hay hình tượng nào. Việc cố gắng tạo ra hình tượng về Đức Chúa Trời bị nghiêm cấm tuyệt đối. Thế

nhưng, chúng ta thấy hết lần này đến lần khác, dân Y-sơ-ra-ên lại phạm phải sai lầm khi làm ra hình tượng hoặc thần tượng và nói rằng: “Đây là Đức Chúa Trời.”

Tôi tin rằng các tín đồ Cơ Đốc trong thời đại này cũng mắc phải một sai lầm tương tự. Thân thể của Chúa Giê-xu Christ không thể được đại diện bởi bất kỳ tổ chức nào. Nó không thể được thể hiện như một tổ chức theo kiểu mà chúng ta quen thuộc trong đời sống thế tục. Tuy nhiên, hết lần này đến lần khác, các tín hữu lại cố gắng biến điều thuộc linh thành điều hữu hình và cụ thể. Họ tìm cách lập nên một tổ chức, một liên minh, một sự kết nối nào đó để thay thế cho sự hiệp nhất và mối liên hệ đúng đắn của thân thể Đấng Christ, và lúc nào kết quả cũng là sự thất bại.

Hãy lấy ví dụ về Đội Cứu Thế Quân (tiếng Anh là Salvation Army và điều này hoàn toàn không phải là lời chỉ trích Đội Cứu Thế Quân). Trong Đội Cứu Thế Quân có một sự hiệp nhất tổ chức rất mạnh mẽ, tương tự như một đội quân. Ngoài ra, còn có sự gắn kết thêm thông qua đồng phục, để bạn có thể nhìn vào các thành viên và nhận ra ngay rằng người đó thuộc Đội Cứu Thế Quân. Mọi điều con người có thể làm để tạo nên sự hiệp nhất và cấu trúc tổ chức đều đã có ở đó, nhưng hai người vẫn có thể xung đột với nhau. Như vậy, thay vì thực sự hiệp một và hòa hợp, họ có thể hoàn toàn đối lập nhau. Hai người có thể cùng ở trong Đội Cứu Thế Quân, nhưng một người đã được biến đổi và tái sinh, còn người kia thì chưa được tái sinh. Họ thậm chí còn không ở cùng một lĩnh vực thuộc linh!

Hãy lấy ví dụ về Giáo hội Anh quốc, nơi tôi đã được nuôi dưỡng. Bạn có thể là thành viên của Giáo hội Anh quốc mà vẫn thuộc Cộng sản hoặc Công giáo La Mã. Trong tổ chức đó, được gắn kết với nhau bởi cơ cấu tổ chức nhưng lại có những quan điểm hoàn toàn trái ngược, hoàn toàn đối lập nhau, trong tình trạng bất hòa tuyệt đối, không hề có sự hiệp nhất nào trong đời sống thuộc linh. Cấu trúc của hội thánh chỉ là sự thay thế bề ngoài cho thực tại bên trong.

Điều nguy hiểm lớn mà tôi nhận thấy là chúng ta thường chấp nhận những vẻ bề ngoài để thay thế cho điều bên trong, rồi lại bỏ quên điều bên trong ấy. Hậu quả là ngày nay có vô số tín hữu trong thân thể Đấng Christ đang sống trong mối quan hệ sai trật với người khác mà họ thậm chí không nhận ra rằng có điều gì đó không ổn.

Một đêm nọ trong một buổi nhóm, có năm người bước lên phía trước để cầu xin sự chữa lành. Tôi được Chúa dẫn dắt để hỏi từng người một: “Trong lòng anh/chị có sự không tha thứ hay oán giận ai không?” Trong số năm người đó, ba người trả lời: “Dạ có.”

Tôi đáp: “Vậy, anh chị thật sự muốn tôi cầu nguyện cho anh chị sao? Tôi có thể làm theo hình thức, nhưng anh chị nghĩ

lời cầu nguyện sẽ có tác động gì?” Anh chị biết họ trả lời thế nào không? “Chúng tôi nên đi giải quyết mọi sự cho đúng rồi sẽ quay lại.” Thật đáng kinh ngạc! Nhưng điều thực sự đáng kinh ngạc là những người đó không ý thức được mối quan hệ sai trật của mình. Tại sao họ lại bị lừa dối? Bởi vì họ đã để cho một thứ bên ngoài che mờ thực tại bên trong.

Nếu chúng ta nhìn vào tình trạng bên trong của thân thể Đấng Christ ngày nay, chắc chắn chúng ta sẽ kinh ngạc trước những gì mình thấy!

Các Khớp và Dây Liên Kết

Nếu sự hiệp nhất bên ngoài không liên quan gì đến mối liên hệ thuộc linh bên trong trong thân thể Đấng Christ, vậy điều gì giữ cho thân thể được gắn kết với nhau? Bản chất thật sự và nguồn gốc của sự hiệp một của chúng ta là gì? Chúng ta tìm thấy câu trả lời cho câu hỏi vô cùng quan trọng này trong hai phân đoạn Kinh Thánh ở Ê-phê-sô và Cô-lô-se.

Trong Ê-phê-sô 4:16, Phao-lô nói về Đấng Christ là Đầu của thân thể: “nhờ Ngài mà cả thân thể kết hợp và gắn chặt với nhau bởi những dây liên kết hỗ trợ. Khi mỗi phần hoạt động một cách thích hợp thì thân thể được tăng trưởng, và tự gây dựng trong tình yêu thương.”

Trong Cô-lô-se 2:19, trong một bối cảnh tương tự, Phao-lô nói về Đấng Christ là Đầu: “toàn thân được nuôi dưỡng, được kết hợp với nhau bởi những khớp xương, dây liên kết, và tăng trưởng theo ý muốn Đức Chúa Trời.”

Có hai điều mà theo Phao-lô nói, kết hợp các chi thể trong thân thể: các khớp và các dây liên kết. Cũng như trong thân thể vật lý, các khớp và dây chằng giữ các chi thể gắn bó với nhau, thì trong thân thể thuộc linh của Đấng Christ, chúng cũng kết hợp các thành viên lại với nhau. Vậy các khớp và dây liên kết là gì? Tôi muốn đưa ra một đề xuất, một cách rất thực tiễn, rằng các khớp chính là mối quan hệ giữa các thành viên trong thân thể, còn các dây liên kết là những thái độ giữa họ với nhau.

Cánh tay của một người có ba khúc xương. Dù mỗi khúc xương đều khỏe mạnh và vững chắc, nhưng khả năng hoạt động hiệu quả của chúng lại phụ thuộc vào một khớp nối, gọi là khuỷu tay. Mỗi khúc xương này có thể hoàn toàn khỏe mạnh, nhưng cánh tay vẫn có thể trở nên vô dụng nếu khớp nối không hoạt động đúng cách. Điều này cũng đúng với thân thể Đấng Christ. Sự vững vàng cá nhân của bạn chưa đủ để khiến bạn trở nên hiệu quả. Mối liên hệ của bạn với người khác chính là khớp nối gắn kết bạn vào thân thể, và nếu mối quan hệ của bạn với người khác không đúng đắn, bạn không thể trở thành một chi thể hiệu quả.

Một lần nữa, trong thư Ê-phê-sô và Cô-lô-se, Phao-lô nói về những dây liên kết lớn kết nối toàn thân thể lại với nhau. Trong Ê-phê-sô 4:3, ông dạy hãy duy trì “sự hiệp nhất của Thánh Linh bằng sợi dây hòa bình.” Từ “liên kết” và “dây chằng” trong tiếng Hy Lạp là cùng một từ. Và trong Cô-lô-se 3:14, ông nói: “mặc lấy tình yêu thương, vì là dây liên kết của sự toàn hảo”—chính điều này giữ cho toàn thân thể được hiệp nhất.

Mỗi dây liên kết thiết yếu nhất có thể giữ thân thể Đấng Christ hiệp nhất thật sự chính là tình yêu thương; mỗi dây thứ hai là sự bình an. Tất cả chúng ta được gắn kết lại với nhau thành một thể thống nhất nhờ điều mà tôi gọi là “tâm thái của sự bình an và tình yêu thương.” Nhưng khi tâm thái này không hiện hữu, sự vận hành của thân thể hoàn toàn bị phá vỡ. Khi chúng ta có mối quan hệ sai trật với các tín hữu khác, thân thể không thể vận hành, và chính chúng ta cũng không thể nhận được điều mình cần. Không những chúng ta ngăn trở người khác nhận phước lành, mà chính mình cũng bị ngăn trở. Tuy nhiên, qua kinh nghiệm của tôi trong nhiều hoàn cảnh và giữa nhiều nhóm khác nhau, tôi nhận thấy rằng hơn một nửa số người trong bất kỳ hội thánh nào xưng mình là tín hữu đều có thái độ và mối quan hệ sai trật với người khác, và thường những mối quan hệ sai trật này lại xảy ra với các thành viên khác trong cùng hội chúng của họ.

Một lần nọ, sau khi giảng dạy tại một hội thánh Ngũ Tuần nơi Đức Chúa Trời thực sự hành động, tôi đến một hội thánh Ngũ Tuần khác và giảng cùng những sứ điệp đó. Nhưng tại hội thánh thứ hai này, không có điều gì xảy ra cả. Tôi tự hỏi: Có chuyện gì vậy? Anh chị em biết tôi đã phát hiện ra điều gì không? Đó là một hội thánh có khoảng bốn trăm người thường xuyên nhóm lại vào Chủ nhật, nhưng hội thánh ấy lại bị chia rẽ ngay giữa lòng mình. Những người ngồi bên tay phải tôi đã không nói chuyện với những người bên tay trái suốt năm năm trời. Khi họ gặp nhau trên đường, họ còn đi sang phía bên kia đường để tránh phải chào hỏi. Vì vậy, việc tôi giảng cho những người ấy chỉ là phí công và mất thời gian, bởi Đức Thánh Linh không thể vận hành trong hội thánh đó. Trở trên thay, tôi đã nhận thấy trong rất nhiều hoàn cảnh tương tự, những người trong hội chúng như vậy lại sẵn sàng đổ lỗi cho mục sư của họ, hoặc thuê một nhà truyền giảng khác, hoặc làm bất cứ điều gì ngoại trừ điều duy nhất họ cần phải làm, đó là hòa thuận với nhau.

Các Mối Quan Hệ Gia Đình

Đây là một thực tế trong cuộc sống, theo kinh nghiệm thường gặp thì những mối quan hệ nguy hiểm, gây tổn thương và độc hại nhất của chúng ta lại thường là với những người gần gũi nhất với mình. Một vấn đề phổ biến trong các mối quan hệ là giữa người trẻ và cha mẹ của họ. Tôi dám nói

rằng phần lớn thanh thiếu niên tại Hoa Kỳ, ở mức độ nào đó, đều có thái độ chống đối hoặc nổi loạn với cha mẹ mình, và trong nhiều trường hợp, chính các bậc cha mẹ cũng phải thừa nhận phần lớn trách nhiệm thuộc về mình. Như vậy, vấn đề không chỉ nằm ở những người trẻ có hành vi sai trái mà còn ở cả những người lớn có hành vi sai trái.

Tuy nhiên, tôi luôn nhắc nhở các bạn trẻ rằng: Nếu trong lòng bạn có sự oán giận, thù ghét và chống đối cha mẹ mình, hãy nhớ rằng, người chịu đau khổ nhiều nhất không phải là cha mẹ bạn—mà chính là bạn. Người oán giận sẽ chịu đau đớn nhiều hơn người bị oán giận. Hơn nữa, Kinh Thánh dạy rằng điều răn đầu tiên có kèm theo lời hứa là: “Hãy hiếu kính cha mẹ người... để được phước và sống lâu trên đất” (Ê-phê-sô 6:2-3). Bạn sẽ không bao giờ được phước nếu không hiếu kính cha mẹ mình. Điều đó trái với luật pháp của Đức Chúa Trời.

Lĩnh vực khác mà vấn đề này phổ biến nhất chính là mối quan hệ vợ chồng. Tỷ lệ những người chồng oán giận vợ mình và những người vợ oán giận chồng mình thật đáng kinh ngạc.

Chúng ta hãy trở lại với lời khẳng định ban đầu: “nếu hai người trong các con hiệp ý với nhau ở dưới đất.” Vậy ai là hai người rõ ràng nhất trên đất có thể thuận ý với nhau? Đó chính là vợ và chồng. Nhưng có bao nhiêu cặp vợ chồng thực sự hiệp ý với nhau? Tôi không muốn trả lời câu hỏi đó! Nhiều người phụ nữ bận rộn với các hoạt động trong hội thánh chỉ vì họ không đồng thuận với chồng mình. Họ tìm đến hội thánh, không phải vì muốn phục vụ Chúa, mà vì muốn trốn tránh những vấn đề trong gia đình.

Tôi nhớ có lần tôi đã cầu nguyện với một người phụ nữ trẻ đã lập gia đình để được giải cứu. Sau khi cô ấy nhận được sự giải cứu tuyệt vời, cô nói: “Ôi, Mục sư Prince ơi, bây giờ tôi nghĩ mình sẽ trở thành một nhà truyền giáo, hoặc ít nhất là một giáo viên Trường Chúa nhật!”

Tôi nói với chị ấy: “Chị ơi, xin hãy lắng nghe tôi một chút. Chức vụ quan trọng nhất của chị là trở thành người vợ tốt nhất mà chị có thể đối với chồng mình, và là người mẹ tốt nhất mà chị có thể đối với các con mình. Mọi điều khác đều là thứ yếu so với điều đó. Hãy đặt mọi sự vào đúng trật tự của nó.”

Nhiều chị em đến với tôi và nói: “Mục sư Prince ơi, tôi đã nhận báp-têm trong Đức Thánh Linh, nhưng chồng tôi thì không tin điều đó.” Và tôi thường trả lời: “Chị đã cho chồng mình thấy điều gì khiến anh ấy có thể tin vào điều đó chưa? Sau khi nhận báp-têm, chị có trở thành một người vợ tốt hơn không? Gia đình chị có trở nên ngọt ngào hơn không? Bầu không khí trong nhà có đầy tình yêu thương hơn không? Chị có quan tâm và chăm sóc chồng mình nhiều hơn trước đây

không? Nếu không, thì đừng yêu cầu anh ấy tin vào báp-têm, vì anh ấy sẽ không tin đâu." Nếu tất cả những gì báp-têm mang lại chỉ là khiến chị chạy hết buổi nhóm này đến buổi nhóm khác, để chồng ở nhà một mình, thì có lẽ suốt đời chị sẽ phải sống với một người bạn đời không tin vào điều chị tin.

Từ cuối cùng trong Cựu Ước là "sự rửa sà". Và bạn có biết nguyên nhân của sự rửa sà đó là gì không? Điều này được giải thích trong những câu ngay trước cụm từ cuối cùng ấy: "Này, Ta sẽ sai nhà tiên tri Ê-li đến với các con trước khi ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va đến. Người sẽ làm cho lòng cha ông trở lại cùng con cháu, lòng con cháu trở lại cùng cha ông, kéo Ta đến lấy sự nguyên rửa mà đánh đất nầy chẳng". Đức Thánh Linh chắc chắn đã nhìn thấy trước tình trạng vào thời kỳ cuối cùng này. Và Ngài đã chỉ ra một cách chính xác vấn đề số một tại Hoa Kỳ ngày nay—đó là gia đình! Có biết bao gia đình tan vỡ, con cái nổi loạn, vợ chồng không thể hòa thuận, mỗi người đi con đường riêng và bỏ bê con cái mình.

Đức Giê-hô-va nói: "Lẽ nào Ta giấu Áp-ra-ham điều Ta sắp làm sao? Áp-ra-ham chắc chắn sẽ thành một dân lớn và hùng mạnh; tất cả các dân tộc trên thế giới đều sẽ nhờ người mà được phước. Ta đã chọn người để truyền dạy con cái và dòng dõi người sau nầy gìn giữ đường lối của Đức Giê-hô-va bằng cách làm điều công chính và ngay thẳng, để Đức Giê-hô-va thực hiện điều Ngài đã hứa với Áp-ra-ham." (Sáng Thế 18:17-19)

Chúa đã chọn Áp-ra-ham vì Ngài biết rằng có thể tin cậy ông sẽ sống trong mối quan hệ đúng đắn với gia đình mình, để ông truyền dạy cho con cháu và cả nhà mình gìn giữ đường lối của Chúa.

Điều ngược lại cũng hoàn toàn đúng. Ở bất kỳ quốc gia nào mà những người chồng, người cha không làm trọn trách nhiệm đối với gia đình mình thì quốc gia đó không thể tiếp tục là một dân tộc vĩ đại và hùng mạnh. Điều này đúng với nước Hoa Kỳ. Nếu đời sống gia đình ở quốc gia này không thay đổi, thì không còn hy vọng gì cho nó nữa.

Dấu hiệu đã hiện rõ trước mắt. Tôi khẳng định rằng những người đầy dẫy Đức Thánh Linh và mang trọn vẹn sứ điệp Phúc Âm cần phải có câu trả lời cho vấn đề này. Nếu chúng ta không có câu trả lời, thì thế gian sẽ tìm kiếm câu trả lời ở đâu?

Thật là bi thảm khi có vô số gia đình được gọi là "đầy dẫy Thánh Linh" mà lại không có sự hòa thuận giữa vợ và chồng. Nếu tôi hiểu được điều gì, thì đó là những người được xúc dầu bởi Đức Thánh Linh đều có một sứ điệp dành cho thế hệ của mình. Tôi không tin rằng chúng ta nên ngồi yên khoanh tay và nói: "Tình hình đã vượt ngoài tầm kiểm soát; không còn gì có thể làm được nữa." Tôi tin rằng giải pháp nằm trong Hội Thánh của Chúa Giê-xu Christ. Tôi tin rằng Hội Thánh là muối của đất, là ánh sáng của thế gian. Nhưng, "nhưng nếu muối mất vị mặn [nếu nó không thay đổi tình hình, không thanh luyện thế gian, hoặc không ngăn chặn các thế lực bại hoại]... Muối ấy trở nên vô dụng, phải ném bỏ đi và bị người ta chà đạp dưới chân." (Ma-thi-ơ 5:13).

Đó chính là con đường mà Hội Thánh tại Mỹ đang bước đi lúc này. Nhưng điều đó không nhất thiết phải xảy ra. Phương thuốc là: ăn năn, hòa thuận với Đức Chúa Trời, và sống đúng đắn trong gia đình mình. Đừng đi khắp nơi đưa ra cho thế giới một giải pháp cho vấn đề khi chính trong nhà mình giải pháp đó không đem lại kết quả. Nếu những gì bạn có để đem ra chỉ là đau khổ và bất hòa, thì đừng đem nó ra!

Hội thánh đang quá chú tâm đến những nơi tận cùng trái đất đến nỗi không nhìn thấy điều gì đang diễn ra ngay trước mắt mình. Điều đầu tiên chúng ta cần làm là sống đúng đắn với những người gần gũi nhất trong gia đình mình. Hãy hòa giải. Hãy từ bỏ sự cay đắng, oán giận, thù hận của bạn. Hãy bắt đầu từ đó.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L055-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 17 Aug 2026

Trang web: Derekprince.com/vi/resources

"Tôi tin rằng điều quan trọng cho tất cả chúng ta là nhận ra rằng tội lỗi đầu tiên trong vũ trụ không phải là giết người, không phải là ngoại tình, mà là sự kiêu ngạo."

Derek Prince

Derekprince.com/vi/resources